

17 iunie – 23 iunie

Temele majore din 1 și 2 Petru

Textul de memorat: „El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilor Lui ați fost vindecați.” (1 Petru 2:24)

Petru a scris cele două epistole din rațiuni practice. În 1 Petru, motivul principal este persecuția cu care se confruntau creștinii. În 2 Petru, motivul este apariția învățătorilor mincinoși. Apostolul a scris în forță și cu autoritate, căutând să-i încurajeze pe cititori, dar și să-i avertizeze cu privire la problemele viitoare.

Semnificativ este faptul că Petru abordează ambele subiecte din perspectivă teologică. Suferințele provocate de persecuție îl duc cu gândul la patimile și la moartea lui Isus, care au avut ca rod mântuirea noastră, învățătorii mincinoși aveau să fie trași la răspundere la judecată, eveniment ce va avea loc la revenirea Domnului. Acestea sunt câteva dintre temele tratate de Petru în cele două epistole ale sale.

În ultimul nostru studiu din acest trimestru, vom examina pe rând cinci dintre temele abordate de el: suferința lui Hristos care a dus la mântuirea noastră, răspunsul nostru concret la vestea că Dumnezeu ne va trage la răspundere la judecata finală, speranța că Isus va reveni curând, ordinea în societate și în biserică și rolul Scripturii de a oferi călăuzire.

Duminică, 18 iunie – Suferința Domnului Isus și mântuirea noastră

1. Citește pasajele următoare și notează ce ne spun despre mântuire:

1 Petru 1:2

1 Petru 1:8,9

1 Petru 1:18,19

1 Petru 2:22-25

1 Petru 3:18

De obicei, Petru vorbește despre mântuire având în minte patimile lui Isus ca înlocuitor al păcătoșilor. De exemplu, în 1 Petru 2:22-24, limbajul folosit reia expresii din Isaia 53:5,6,9: Isus „a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn” și „prin rănilor Lui ați fost vindecați” (1 Petru 2:24), transmițând ideea de jertfă înlocuitoare.

În cadrul slujbelor descrise în Vechiul Testament, păcătoșii își aduceau jertfele la templu și își puneau mâinile peste ele. Prin acest gest, păcatul era transferat în mod simbolic de la păcătos asupra animalului care murea în locul păcătosului (Leviticul 4:29,30,33,34; 14:10-13). Murdăria păcatului strânsă pe altar era apoi curățită și îndepărtată în Ziua Ispășirii (Leviticul 16:16-19).

Sângele jertfei juca un rol important în ispășire. Creștinii au fost răscumpărați cu sângele scump al lui Isus (1 Petru 1:18,19). Și Pavel a afirmat această idee a substituției: Isus, Cel care n-a cunoscut niciun păcat, S-a făcut păcat pentru noi (2 Corinteni 5:21). O exprimare similară găsim în 1 Petru 3:18: Hristos a suferit pentru păcate, Cel Neprihănit (Isus) pentru cei nelegiuți (noi).

La fel ca Pavel (Romani 3:21,22), Petru pune accent pe nevoia de credință: „îl iubiți fără să-L fi văzut, ... pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre” (1 Petru 1:8,9). Noi nu obținem mântuirea printr-o purtare evlavioasă, ci ea ne este oferită în dar când credem în ceea ce a făcut Isus

pentru noi și Îl recunoaștem ca Mântuitor personal. Asigurarea este în El, nu în noi. Dacă ar fi în noi, am avea vreo șansă reală la mântuire?

De ce este Isus, Înlocuitorul nostru, marea noastră speranță de a fi mântuiți? Ce gând încurajator îți transmite acest adevăr minunat?

Luni, 19 iunie – Cum ar trebui să trăim

O temă asupra căreia Petru revine mai des decât asupra celorlalte, este indicată de întrebarea din 2 Petru 3:11: „Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă?”

2. Cum spune Petru că ar trebui să fie și să se poarte un creștin? 1 Petru 1:15- 17,22; 1 Petru 2:1; 1 Petru 3:8,9; 1 Petru 4:7-11; 2 Petru 3:11.

Petru se preocupă de purtarea creștinului în mai multe locuri din cele două epistole ale sale și repetă de mai multe ori câteva idei. În primul rând, el subliniază de două ori relația dintre judecata lui Dumnezeu și comportamentul creștin (1 Petru 1:17, 2 Petru 3:11). Dumnezeu va aduce la judecată faptele fiecărui om. De aceea, creștinul ar trebui să ducă o viață sfântă.

În al doilea rând, Petru menționează de câteva ori ideea că creștinii ar trebui să fie sfinți. În Biblia ebraică, un obiect sfânt este un obiect pus deoparte pentru a fi utilizat în templu (Exodul 26:34; 28:36; 29:6,37) sau a servi scopului lui Dumnezeu (de pildă, Sabatul, în Geneza 2:3). Planul lui Dumnezeu a fost dintotdeauna ca poporul Său să fie sfânt după cum El este sfânt, temă atinsă și de Petru (Leviticul 11:44; 19:2; 1 Petru 1:15,16). Procesul de punere deoparte a unui obiect ca sfânt se numește „sfințire”, iar dorința apostolului pentru cititorii lui este să fie sfințiți prin Duhul Sfânt și să asculte de Isus (1 Petru 1:2).

În al treilea rând, Petru a dat câteva exemple de comportament adecvat pentru cei sfințiți. Ei ar trebui să dea la o parte răutatea, vicleșugul, prefăcătoria, pizma și clevetirea (1 Petru 2:1), să fie cu aceleași gânduri, să se iubească unii pe alții și să fie smeriți (1 Petru 3:8,9). Ar trebui să unească cu credința fapta, evlavia și iubirea de oameni (2 Petru 1:5-7). Mai presus de toate, trebuie să aibă o dragoste fierbinte pentru alții (1 Petru 4:7-11). În final, el îi încurajează pe credincioși să arunce toate îngrijorările lor asupra lui Isus (1 Petru 5:7).

Cum ne putem încuraja în mod practic unii pe alții să trăim așa cum ne îndeamnă Petru?

Marti, 20 iunie – Speranța în revenirea Domnului

3. Ce spun textele următoare despre evenimentele viitoare?

1 Petru 1:4

1 Petru 1:17

1 Petru 4:5,6

1 Petru 4:17

2 Petru 3:1-10

Una dintre dificultățile principale cu care se confruntau cititorii și ascultătorii inițiali ai primei epistole a lui Petru era persecuția. Apostolul îi îmbărbătează spunându-le că, în ciuda situației lor prezente grele, în cer îi așteaptă o răsplată pe care nu le-o poate lua nimeni.

Petru prezintă două evenimente viitoare: judecata finală și distrugerea răului prin foc. El le arată credincioșilor că, deși trebuiau să sufere prigoana, va veni timpul când li se va face dreptate și judecată și vor primi răsplata veșnică.

Apostolul amintește despre judecata aceasta în trei locuri. El spune că Dumnezeu Tatăl îi judecă pe toți oamenii cu imparțialitate, după faptele lor (1 Petru 1:17), că Isus însuși va judeca viii și morții (1 Petru 4:5) și face precizarea interesantă că judecata stă să înceapă de la casa lui Dumnezeu (1 Petru 4:17).

De asemenea, el subliniază că oamenii nelegiuți vor fi distruși printr-un foc care va cuprinde întreg pământul (2 Petru 3:7) și menționează și tulburările create de cei care puneau la îndoială revenirea lui Isus (2 Petru 3:1-10). El arată că Domnul nu întârzie în împlinirea acestei făgăduințe, ci le acordă oamenilor timp să vină la pocăință și să fie mântuiți. Iar certitudinea judecății viitoare ar trebui să-i convingă pe toți să ducă o viață sfântă și evlavioasă.

Așadar, remarcăm că, deși este preocupat mai cu seamă de momentul prezent și de viața creștină practică, Petru îi poartă permanent pe cititorii săi cu gândul la speranța lor viitoare. Iar sfatul său este ca, în ciuda împrejurărilor de moment, ei să meargă înainte cu credință și în ascultare.

De ce este valabil și în dreptul tău sfatul de a merge înainte cu credință și în ascultare, indiferent de circumstanțe? Ce altceva poți face?

Miercuri, 21 iunie – Ordinea în societate și în biserică

4. Ce ne spune Petru despre importanța autorităților publice și a conducerii bisericii și despre atitudinea pe care ar trebui să o aibă creștinii față de ele? Cum aplicăm sfaturile sale astăzi, la situația din țara noastră?

1 Petru 2:11-21

1 Petru 5:1-5

Petru a trăit într-o perioadă când creștinii erau ocazional persecutați de stăpânire și de autoritățile religioase. Din acest motiv, declarațiile lui și ale lui Pavel legate de rolul autorităților de stat sunt cu atât mai relevante (1 Petru 2:13-17; Romani 13:1-7). Pentru ambii apostoli, autoritățile de stat au fost rânduite de însuși Dumnezeu cu scopul de a acționa ca o barieră în calea făcătorilor de rele. Evident că, uneori, puterile conducătoare pot constitui ele însele problema. O astfel de situație a existat pe timpul lui Petru și urma să devină din ce în ce mai dificilă în perioada următoare.

Totuși, în general vorbind, ideea este că stăpânirea bună menține legea, ordinea și siguranța în societate. Și astăzi există zone în care legea și ordinea au fost răsturnate și se simte nevoia stringentă de o conducere înțeleaptă. Este adevărat că, dacă e bună, stăpânirea este o binecuvântare de la Dumnezeu pentru oameni.

De asemenea, Petru era de acord cu Pavel că și buna organizare a bisericii este importantă. Pavel subliniază: „Toate să se facă în chip cuviincios și cu rânduială” (1 Corinteni 14:40) în ce privește serviciile divine ale bisericii. La fel, Petru le cere conducătorilor bisericii să păstorească „turma lui Dumnezeu care este sub paza” lor (1 Petru 5:2), cu smerenie și grijă. Bisericile locale trebuie conduse bine. Liderii buni oferă viziune și coerență și le dau altora posibilitatea de a-și pune la lucru darurile spirituale, spre slava lui Dumnezeu.

Petru ne îndeamnă să fim împodobiți cu smerenie în relațiile dintre noi. Ce poți face efectiv pentru a aplica acest sfat în relațiile cu semenii tăi?

Joi, 22 iunie – Întâietatea Scripturii

5. Citește pasajele enumerate mai jos. Ce scrie Petru despre Biblie și despre rolul ei în viața și credința noastră?

1 Petru 1:10-12

2 Petru 1:16-20

2 Petru 3:2

2 Petru 3:16.

În a doua sa epistolă, Petru îi combate pe învățătorii mincinoși. El îndreaptă atenția cititorilor către două surse de autoritate: „Să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții proroci și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri.” Astăzi avem la dispoziție cuvintele prorocilor, adică Vechiul Testament. Apostolii nu mai sunt în viață, dar ne-au rămas mărturiile lor inspirate, în Noul Testament. Matei, Marcu, Luca și Ioan ne-au lăsat istoria certă a vieții, morții și învierii lui Isus, în Faptele apostolilor sunt relatările despre lucrarea apostolilor. Și putem citi cuvintele inspirate consemnate de apostolii înșiși.

Petru îndreaptă apoi atenția cititorilor săi către Scriptură, ca sursă de autoritate doctrinală și morală și îi avertizează că, deși este sursa adevărului, ea poate fi interpretată greșit dacă nu sunt foarte atenți la mesajul pe care vrea Duhul Sfânt ca ei să-l înțeleagă, iar rezultatele pot fi teribile.

Avertismentul său subliniază încă o dată principiile fundamentale ale studierii Bibliei. Când luăm în studiu un pasaj biblic, ar trebui să-l citim cu rugăciune. Ar trebui să-l citim în raport cu capitolul și cartea în care apare, precum și cu întreaga Scriptură. La ce s-a referit autorul atunci când l-a scris? Ar trebui să-l citim ținând seama de locul și perioada istorică în care a fost scris (de exemplu, epistolele lui Petru au fost scrise în Imperiul Roman din primul secol). Ar trebui să citim cu scopul de a obține discernământ spiritual și păstrând în minte gândul că mântuirea adusă de Hristos prin moartea Sa constituie miezul mesajului Bibliei (1 Petru 1:10-12). În fine, ar trebui să citim orice pasaj în raport cu viața noastră. Ce adevăr vrea Dumnezeu să înțelegem din el? Cum putem transpune în viață acest adevăr în așa mod, încât să contribuim la înaintarea împărăției lui Dumnezeu?

Vineri, 23 iunie – Un gând de încheiere

Deși îmbibate de teologie, epistolele lui Petru pun mare accent pe aspecte practice - viața creștină și conduita noastră unii față de alții. Autorul arată că este important să cunoaștem adevărul, așa cum este el în Isus, dar este și mai important să trăim acest adevăr. Încă din deschidere, primim acest mare îndemn: „Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima” (1 Petru 1:22). Apostolul leagă ascultarea de adevăr de curățirea sufletului. Adevărul ne schimbă, ne transformă în oameni iubitori. Ascultarea, curăția sufletească și dragostea merg mână în mână. Acesta este idealul spre care ar trebui să tindem. Dacă am aplica acest sfat, cât de diferite ar fi viața noastră și bisericile noastre!

Iată ce scria Ellen G. White: „Fraților, când vă veți întoarce la casele și bisericile voastre, veți duce cu voi spiritul lui Hristos? Veți renunța la necredință și la spiritul de critică? Vine un timp când, mai mult ca niciodată, trebuie să strângem rândurile, să lucrăm în unitate. În unitate se află putere. În discordie și dezbinare este doar slăbiciune.” - *Solii alese*, cartea 2, ed. 2012, p. 326 (373 -374)

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Isaia 20-26

1. Cine și ce a strigat ca un leu?
2. Ce spune Domnul că nu li se va ierta celor din Ierusalim?
3. Care cetate avea să fie dată uitării timp de șaptezeci de ani?
4. Ce cântare avea să se înalțe în Iuda?

Profeți și regi, capitolul 25

5. Cum trebuia să fie Isaia de-a lungul întregii lui vieți?